

La seca,
la meca i...

ALBERT
VILLARÓ

Permanència

No sóc un gran apassionat del bàsquet. Em sap greu, de veritat. Una vegada vaig llegir no sé on que era un esport com de pati de presó i, des de llavors, mireu, no m'ho he

pogut treure del cap. Sé que és una definició terrible i injusta, però les males lectures ja les tenen, aquestes coses: et condicionen i, segons com, et fan malbé la innocència. Per acabar-ho d'adobar, a la primera temporada de *The Wire* hi ha un antològic partit entre els acòlits de l'Avon Barksdale (Baltimore oest) i els de Proposition Joe (Baltimore est), i allò no va fer sinó consolidar el meu prejudici absurd. Coses així passen més sovint del que no ens pensem. Quan era petit, vaig llegir

El caso del bacalao, una aventura de Mortadel·lo i Filemó, i des de llavors he associat el bacallà amb una set incontrolable. És així i és igualment injust. Però reconèixer l'existència d'un problema psicològic és el primer pas cap a la seva resolució. Faré el possible per esmenar-me, ho prometo. Dit això, i com a plec de descàrrec, he de manifestar la meua alegria per la permanència del MoraBanc Andorra en la Lliga Endesa. No ha de ser gens fàcil. La temporada vinent intentaré anar

algun dia a veure un partit. De vegades he fet l'esforç de mirar-ne algun per la tele, però la molt peculiar gestió del temps -aquells seixanta segons finals que s'allarguen durant cinc o sis interminables minuts- em feia patir massa. Però pitjor és el tennis, un esport que, directament, considero incompreensible i que no dec haver vist mai durant més de tres minuts seguits. És a dir, que força MoraBanc, força Andorra: ens fan falta inputs positius.

05.05.15

C/Bonaventura Riberaygua, 39
Telèfon: 877 477 Fax: 863 800
Apartat de correus 2167, BP. 179
<http://www.diariandorra.ad>
diaridigital@diariandorra.ad

Diari d'Andorra

Albert Padrol

FOTÒGRAF, FUNDADOR D'ALTAÏR I LLIBRETER

>> El món a través de l'objectiu durant una dilatadíssima carrera

Nascut a Catalunya i criat a Andorra. Fotògraf de cine, documental i agències, mostra un tast de la seva obra a 'Carretera Oberta' des d'avui fins al dia 21 a La Buna (Ordino).

"L'era digital ha banalitzat la fotografia fins a l'extrem"

CINTA AUDÍ
de
prop

Li he de dir que, repassant la seva biografia, m'ha fet força enveja.

És acumulatiu: quan tens anys de recorregut vas acumulant coses i a partir de cert moment en surten moltes. Simplement és això.

Li queda alguna part del planeta per retratar?

Sí... hi ha molts llocs encara. No sóc col·leccionista de llocs, de fet no m'interessa estar a tots els països, sóc gran repetidor de destinacions, perquè m'agraden o perquè estèticament em gratifiquen.

Com per exemple?

El sud-est d'Àsia em resulta molt agradable. Però això no vol dir que no hagi captat coses properes: per exemple, he fotografiat moltíssim el Pirineu, ho vaig fer

durant molt temps per a l'Enciclopèdia Catalana.

Què costa més, captar persones o paisatges?

Tinc fotografia molt formal i preparada i de molt improvisada, que tendeixo més a fer ara. I això va força lligat al pas al digital: fa uns 7 anys vaig decidir que no volia carregar més trastos, que eren molts anys de portar quilos, i vaig passar a la càmera compacta. I el digital m'han convidat a fer aquesta foto més al vol.

Part de la mostra són rostres i situacions quotidianes. En certa manera és captar la intimitat. Com es fa això?

Amb mà esquerra. En sabia força, em sortia bé. Però aprens a fer-ho, a ser invisible quan has de fotografiar sense que et vegin. En altres casos és demanar respectuosament, encara que sigui amb gestos, de fer una foto.

L'era digital ha canviat per complet el concepte de la fotografia.

Absolutament. L'acte fotogràfic s'ha banalitzat fins a extrems im-

FERNANDO GALINDO

pensables i escapar-se d'aquesta banalitat de vegades és complicat. De totes maneres, el potencial gràfic de les situacions hi és.

Ara amb filtres i Instagram estem plagats de professionals.

Totalment. El que, evidentment, no es pot tenir sempre és l'ull apropiat per fer aquella foto.

Va cofundar l'emblemàtica llibreria Altaïr en un temps en què el sector tenia bona salut.

Ha estat una aventura esplèndida. Però Altaïr també ha patit la crisi i els darrers anys han estat duríssims i ha calgut redimensionar la casa i prendre la dura decisió de tancar la revista de paper. Però calia adaptar-se cap a un món que canvia molt ràpid.

Cap on va el sector editorial?

L'altre dia llegia que el conseller delegat de Penguin Random House, el grup editorial més gran del món, deia que d'aquí a 100 anys encara tindrem llibres sobre paper. No ho tinc gens clar, perquè les generacions més joves accedeixen al coneixement d'una altra manera i passen el seu temps d'una altra manera, no llegint llibres.

Fins quan el llibre en paper?

Diria que de manera significativa n'hi ha per a una o dues generacions, després segurament continuarà però com a complement cultural, llibre de col·lecció o complement objecte.

La suma perfecta

Combini un dipòsit al 3,5%
a un any amb un Fons BSA*

Banc Sabadell
d'Andorra

L'alternativa

També ens trobaràs a www.bsa.ad

*excepte fons monetari

